

Sygn. akt VIII U 1115/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 marca 2018 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSR del. Magdalena Kimel
Protokolant:	Justyna Jarzombek

po rozpoznaniu w dniu 9 marca 2018 r. w Gliwicach

sprawy J. K. (K.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o wysokość emerytury

na skutek odwołania J. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 24 maja 2017r. **nr** (...)

1. oddala odwołanie;
2. zasądza od odwołującego na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. kwotę 180zł (sto osiemdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

(-) SSR del. Magdalena Kimel

Sygn. akt VIII U 1115/17

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 24 maja 2017 r., organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. odmówił ubezpieczonemu J. K. prawa do ponownego przeliczenia podstawy wymiaru emerytury na podstawie art. 110a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. W uzasadnieniu wskazał, że o nowo wyliczony wskaźnik wysokości podstawy wymiaru był niższy niż 250% i wyniósł 244,16 %.

W odwołaniu od powyższej decyzji ubezpieczony podniósł, że spełnia warunki do przeliczenia świadczenia. Domagał się przeliczenia świadczenia w oparciu o art. 110 a ustawy emerytalnej.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie podtrzymując swoje dotychczasowe stanowisko w sprawie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczony J. K. urodził się (...)

Ubezpieczony w okresie swojej aktywności zawodowej był zatrudniony w Przedsiębiorstwie Budownictwa (...) w P. (od 2 czerwca 1969 r. do 30 czerwca 1970 r.) jako zdun; w Przedsiębiorstwie Budownictwa (...) w M. (od 15 czerwca 1970 r. do 20 października 1971 r.) jako zdun; w (...) Przedsiębiorstwie Budownictwa (...) (od 1 listopada 1971 r. do 23 lutego 1972 r.) jako kopacz oraz w KWK (...) (od 4 marca 1972 r. do 31 lipca 1997 r.) jako robotnik dołowy pod ziemią (od 4 marca 1972 r. do 31 października 1973 r.), młodszy górnik pod ziemią (od 1 listopada 1973 r. do 31 sierpnia 1975 r.), górnik pod ziemią (od 1 września 1975 r. do 31 lipca 1997 r.).

Począwszy od 1 maja 1997 r. na przyznane prawo do emerytury górniczej, Wyplata świadczenia była zawieszona z uwagi na kontynuację przez ubezpieczonego zatrudnienia, które ustało 31 lipca 1997 r. Od tego momentu, ubezpieczony pobierał świadczenie emerytalne. Do ustalenia podstawy wymiaru emerytury przyjęto dochód, który stanowił podstawę wymiaru składek z 8 kolejnych lat, tj. z okresu 1982-1989. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 314,34% i został ograniczony do 250%

W dniu 21 kwietnia 2017 r. ubezpieczony wniósł o przeliczenie emerytury zgodnie z art. 110a ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Zaskarżoną decyzją z dnia 20 stycznia 2017 r., organ rentowy odmówił ubezpieczonemu przeliczenia świadczenia w oparciu o art. 110 a ustawy emerytalnej, bowiem obliczony wskaźnik wysokości podstawy wymiaru nie przekroczył 250%.

Stosunek podstawy wymiaru składek do rocznego przeciętnego wynagrodzenia w okresie udokumentowanej aktywności zawodowej ubezpieczonego kształtuje się następująco:

Rok	Wynagrodzenie (zł)	Kwota roczna przeciętnego wynagrodzenie ogłoszona za dany rok kalendarzowy (zł)	Stosunek podstawy wymiaru składek do rocznego przeciętnego wynagrodzenia (%)
1970	13 839,00	26 820,00	51,60
1971	19 748,00	28 296,00	69,79
1972	36 764,00	30 108,00	122,11
1973	59 784,00	33 576,00	178,06
1974	72 279,00	38 220,00	189,11
1975	81 096,00	46 956,00	172,71

1976	108 304,00	51 372,00	210,82
1977	117 177,00	55 152,00	212,46
1978	103 515,00	58 644,00	176,51
1979	103 797,00	63 924,00	162,38
1980	158 372,00	72 480,00	218,50
1981	212 376,00	92 268,00	230,17
1982	422 913,00	139 572,00	303,01
1983	467 778,00	173 700,00	269,30
1984	615 695,00	202 056,00	304,72
1985	782 600,00	240 060,00	326,00
1986	1 110 222,00	289 140,00	383,97
1987	1 230 204,00	350 208,00	351,28
1988	2 031 511,00	637 080,00	318,88
1989	7 104 263,00	2 481 096,00	286,34
1990	31 772 485,00	12 355 644,00	257,15
1991	43 894 000,00	21 240 000,00	206,66
1992	79 010 682,00	35 220 000,00	224,33
1993	89 284 200,00	47 940 000,00	186,24
1994	120 217 500,00	63 936 000,00	188,03
1995	14 772,15	8 431,44	175,20

1996	19 897,41	10 476,00	189,93
1997	11 656,44	12 743,16	91,47

W najkorzystniejszym wariantcie, tj. z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniom społecznym z uwzględnieniem części zarobków przypadających po przyznaniu świadczenia tj. **za lata 1974, 1976-1977, 1980-1994, 1996-1997** wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł **247,42 %**.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o akta ZUS, akta osobowe odwołującego z okresu zatrudnienia w KWK (...) i aktualne zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu z dnia 24 sierpnia 2017 r. wystawione przez Spółkę (...) SA w B., które uwzględnia wypłacone ubezpieczonemu nagrody jubileuszowe za lata 1985 i 1988 oraz rekompensatę z tytułu wzrostu cen wypłaconą w 1989 r.

Ponieważ wynagrodzenie ubezpieczonego zostało udokumentowane, nie zachodziła potrzeba dokonywania odtworzenia wynagrodzenia. Sąd oddalił wnioski ubezpieczonego w przedmiocie dopuszczenia dowodu z opinii biegłego sądowego z zakresu emerytur i rent celem zweryfikowania prawidłowości wystawionego RP 7 przez Spółkę (...) SA w B., albowiem jak podkreślono wynagrodzenie ubezpieczonego zostało udokumentowane, a sama okoliczność, iż wpisane w RP 7 zarobki nie satysfakcjonują ubezpieczonego nie stanowi okoliczności uzasadniającej uwzględnienie wniosku, tym bardziej, że ubezpieczony nie podniósł żadnych zarzutów wobec treści RP 7, nie wskazał, czy i które składniki wynagrodzenia nie zostały uwzględnione. Należy podkreślić, że Sąd zwracał się do (...) SA o wyjaśnienie czy w wystawionym druku RP 7 z 08.02.2017 r. uwzględniono nagrody jubileuszowe wypłacone ubezpieczonemu, jeśli nie to do podania kwot brutto nagród jubileuszowych ze wskazaniem daty dokonanej wypłaty oraz do wskazania, czy uwzględniono rekompensaty z tytułu wzrostu cen w latach 80 i 90. W odpowiedzi na wezwanie Sądu, Spółka (...) SA wystawiła nowe RP 7 z uwzględnieniem wypłaconych nagród jubileuszowych za lata 1985 i 1988 oraz rekompensaty wypłaconej w 1989r. Nie ujęto nagrody jubileuszowej za rok 1992, ponieważ nie odprowadzono składek na ubezpieczenie emerytalne i rentowe. RP 7 z dnia 24 sierpnia 2017 r., jest dla ubezpieczonego korzystniejsze, zawiera składniki wynagrodzenia nie uwzględnione wcześniej.

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy Sąd uznał za kompletny i spójny, a przez to mogący stanowić podstawę ustaleń faktycznych.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego nie zasługuje na uwzględnienie. Zaskarżona decyzja jest prawidłowa.

W przedmiotowej sprawie istota sporu sprowadzała się do ustalenia, czy ubezpieczonemu przysługuje prawo do ponownego obliczenia wysokości emerytury w myśl art. 110a ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j.: Dz.U. z 2016r., poz. 887 z późn. zm.).

Zgodnie z treścią art. 110a ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j.: Dz.U. z 2016r., poz. 887 z późn. zm.) wysokość emerytury oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w sposób określony w art. 15, z uwzględnieniem art. 110 ust. 3, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego przypadającą w całości lub w części po przyznaniu świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru przed zastosowaniem ograniczenia, o którym mowa w art. 15 ust. 5, jest wyższy niż 250%.

Zgodnie natomiast z treścią art. 15:

1. Podstawę wymiaru emerytury i renty stanowi ustalona w sposób określony w ust. 4 i 5 przeciętna podstawa wymiaru składki na ubezpieczenia emerytalne i rentowe lub na ubezpieczenie społeczne na podstawie przepisów

prawa polskiego w okresie kolejnych 10 lat kalendarzowych, wybranych przez zainteresowanego z ostatnich 20 lat kalendarzowych poprzedzających bezpośrednio rok, w którym zgłoszono wniosek o emeryturę lub rentę, z uwzględnieniem ust. 6 i art. 176.

4. W celu ustalenia podstawy wymiaru emerytury lub renty:

1) oblicza się sumę kwot podstaw wymiaru składek i kwot, o których mowa w ust. 3, w okresie każdego roku z wybranych przez zainteresowanego lat kalendarzowych;

2) oblicza się stosunek każdej z tych sum kwot do rocznej kwoty przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonej za dany rok kalendarzowy, wyrażając go w procentach, z zaokrągleniem do setnych części procentu;

3) oblicza się średnią arytmetyczną tych procentów, która, z zastrzeżeniem ust. 5, stanowi wskaźnik wysokości podstawy wymiaru emerytury lub renty, oraz

4) mnoży się przez ten wskaźnik kwotę bazową, o której mowa w art. 19.

5. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru nie może być wyższy niż 250%.

6. Na wniosek ubezpieczonego podstawę wymiaru emerytury lub renty może stanowić ustalona w sposób określony w ust. 4 i 5 przeciętna podstawa wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe w okresie 20 lat kalendarzowych przypadających przed rokiem zgłoszenia wniosku, wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu.

Z zebranego w sprawie materiału dowodowego wynika, że ubezpieczony nie posiada uprawnień do przeliczenia emerytury w oparciu o wskazany przepis art. 110a. Nie zostały bowiem spełnione wszystkie przesłanki określone w tym przepisie.

Zarobki ubezpieczonego zostały udokumentowane od 1970 roku. Spółka (...) SA wystawiła zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu.

Wyliczenie wskaźnika wysokości podstawy wymiaru z uwzględnieniem zarobków przypadających po przyznaniu świadczenia przedstawia się zatem następująco:

Rok	Wynagrodzenie (zł)	Kwota roczna przeciętnego wynagrodzenia ogłoszona za dany rok kalendarzowy (zł)	Stosunek podstawy wymiaru składek do rocznego przeciętnego wynagrodzenia (%)
1974	72 279,00	38 220,00	189,11
1976	108 304,00	51 372,00	210,82
1977	117 177,00	55 152,00	212,46
1980	158 372,00	72 480,00	218,50

1981	212 376,00	92 268,00	230,17
1982	422 913,00	139 572,00	303,01
1983	467 778,00	173 700,00	269,30
1984	615 695,00	202 056,00	304,72
1985	782 600,00	240 060,00	326,00
1986	1 110 222,00	289 140,00	383,97
1987	1 230 204,00	350 208,00	351,28
1988	2 031 511,00	637 080,00	318,88
1989	7 104 263,00	2 481 096,00	286,34
1990	31 772 485,00	12 355 644,00	257,15
1991	43 894 000,00	21 240 000,00	206,66
1992	79 010 682,00	35 220 000,00	224,33
1993	89 284 200,00	47 940 000,00	186,24
1994	120 217 500,00	63 936 000,00	188,03
1996	19 897,41	10 476,00	189,93
1997	11 656,44	12 743,16	91,47

Suma wskaźników wynosi $4.948,37 : 20 = 247,42 \%$

Podkreślić należy, wyliczenie dokonane zostało w oparciu o że RP 7 z dnia 24 sierpnia 2017 r., które jest dla ubezpieczonego korzystniejsze, zawiera składniki wynagrodzenie nie uwzględnione we wcześniejszych zaświadczeniach wystawianych przez pracodawcę.

Skoro wskaźnik ten jest niższy niż 250%, to ubezpieczonemu nie przysługuje prawo do ponownego przeliczenia pobieranej przez niego emerytury górniczej z zastosowaniem art.110a ustawy.

Mając powyższe na uwadze, Sąd orzekł jak w sentencji wyroku i na mocy art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie jako bezzasadne.

(-) SSR del. Magdalena Kimel